

Deiliskráning í Hrífunesi I

Sædís Gunnarsdóttir og Uggi Ævarsson

Fornleifastofnun Íslands

FS222-03181

Reykjavík 2003

Mynd á forsíðu er af inngangi í beitarhús, fornleif SF-188:015

© Fornleifastofnun Íslands 2003
Bárugötu 3
101 Reykjavík
Sími: 551 1033
Fax: 551 1047
Netfang: fsi@instarch.is
Heimasíða: www.instarch.is

Efnisyfirlit

I. Inngangur	4
II. Löggjöf um minjavernd	5
III. Fornleifakönnun 2003	7
IV. Niðurstöður	14
V. Heimildir	15

I. Inngangur

Fornleifar á *deiliskipulagsreit 1* í Hrífunesi voru kannaðar í lok nóvember 2003. Var það að ósk Odds Hermannsson landslagsarkitekts sem vinnur að deiliskipulagi vegna sumarbústaðabyggðar og er þetta fyrsti verkhluti af fjórum en hinir þrír verða skráðir saman á vormánuðum 2004.

Deiliskráning er skráning sem miðar að því að staðsetja allar fornleifar á viðkomandi skipulagsreit og er unnin samhliða deiliskipulagi. Tekin var saman skrá yfir allar þekktar fornleifar í landi Hrífuness. Á vettvangi tók rannsóknarsvæðið mið af skipulagi framkvæmda. Farið var nákvæmlega yfir skipulagssvæðið og fornleifar innan svæðisins sem og í næsta nágrenni þess staðsettar.

Í þessari skýrslu er greint frá árangri fornleifakönnunar og fylgja henni lýsingar á öllum skráðum minjastöðum. Elín Ósk Hreiðarsdóttir skráði fornleifar eftir fyrirbyggjandi heimildum en Uggi Ævarsson vann vettvangsvinnuna. Sædís Gunnarsdóttir skrifaði skýrsluna en verkið var unnið undir stjórn Adolfs Friðrikssonar. Skrásetjari vill þakka heimildamanni sínum Garðari Bergendal fyrir veitta aðstoð og starfsmönnum Landforms á Selfossi eru einnig færðar þakkir fyrir margvíslega aðstoð og hjálpsemi.

II. Löggjöf um minjavernd

Á undanförnum árum hafa verið gerðar breytingar á löggjöf um verndun fornleifa og hefur eftirlit með framkvæmd laganna verið aukið. Fornleifaskráning er bundin skipulagsgerð í þjóðminjalögum (nr. 107/2001) en þar segir í 11. gr.: „Skylt er að fornleifaskráning fari fram áður en gengið er frá svæðisskipulagi, aðalskipulagi eða deiliskipulagi eða endurskoðun þess og skal sá sem ber ábyrgð á skipulagsgerð í samræmi við skipulagslög standa straum af kostnaði við skráninguna“. Samkvæmt 10. grein þjóðminjalaga eru allar fornleifar á Íslandi friðhelgar: Fornleifum má enginn, hvorki landeigandi, ábúandi né nokkur annar, spilla, granda né breyta, ekki heldur hylja þær, laga né aflaga né úr stað flytja nema með leyfi Fornleifaverndar ríkisins.

Er þessi fornleifakönnun í anda þeirra markmiða sem sett hafa verið þessari löggjöf. Mat á áhrifum skipulags á fornleifar gerir kröfur um fjölpætta athugun á heimildum og vettvangsrannsókn, enda er skilgreining á fornleifum í þjóðminjalögum víðtæk. Til fornleifa teljast hvers kyns leifar fornra mannvirkja og annarra staðbundinna minja sem menn hafa gert eða mannaverk eru á, svo sem:

- a. byggðaleifar, bæjarstæði og bæjarleifar ásamt tilheyrandi mannvirkjum, húsaleifar hvers kyns, svo sem kirkna, bænahúsa og búða, leifar af verbúðum, naustum, verslunarstöðum og byggðaleifar í hellum og skútum;
- b. vinnustaðir þar sem aflað var fanga, svo sem leifar af seljum, verstöðvum, bólum, mógröfum, kolagröfum og rauðablæstri;
- c. gömul tún- og akurgerði, áveitumannvirki og leifar eftir veiðar til sjávar og sveita;
- d. gamlir vegir, stíflur, brýr, vatnsvöð, varir, hafnir og bátalægi, slippir, ferjustaðir, kláfar, vörður og vitar og önnur vega- og siglingamerki ásamt kennileitum þeirra;
- e. virki og skansar og önnur varnarmannvirki;
- f. gamlir þingstaðir, meintir hörgar, hof og vé, brunnar, uppsprettur, álagablettir og aðrir staðir og kennileiti sem tengjast siðum, venjum, þjóðtrú eða þjóðsagnahefð;
- g. áletranir, myndir eða önnur verksummerki af manna völdum í hellum eða skútum, á klettum, klöppum eða jarðföstum steinum;
- h. haugar, dysjar og aðrir greftrunarstaðir úr heiðnum eða kristnum sið;
- i. skipsflök eða hlutar úr þeim.

Að jafnaði skal telja minjar 100 ára og eldri til fornleifa.

Það er skýrt af þessari skilgreiningu að fornleifar eru ekki aðeins öll mannvirki heldur einnig staðir sem á einn eða annan hátt tengjast menningu og atvinnuvegum, hvort heldur sem er vöð eða álagablettir. Þessari skilgreiningu hefur verið fylgt við fornleifaskráninguna. Ef

mannvistarleifar sem falla undir ofangreinda skilgreiningu finnast á fyrirhuguðu framkvæmdasvæði, þá þarf að leita heimildar til að hreyfa við þeim. Í 13. gr. þjóðminjalaga segir m.a.: „Nú finnast fornleifar sem áður voru ókunnar og skal finnandi þá skýra Fornleifavernd ríkisins frá fundinum svo fljótt sem unnt er... Ef fornleifar finnast við framkvæmd verks skal sá sem fyrir því stendur stöðva framkvæmd uns fengin er ákvörðun Fornleifaverndar ríkisins um hvort verki megi fram halda og með hvaða skilmálum.”

III. Fornleifakönnun 2003

Hér að aftan er birt skrá yfir fornleifar sem fundust á framkvæmdasvæðinu sem hér er nefnt *deiliskipulagssvæði 1* og skráð var í nóvember 2003.

Kötlugil liggur NNV-SSA, nokkru norðaustan miðju svæðisins og mótast landslagið mjög af gilinu og þvergiljum þess. Norðaustan *Kötlugils* hallar landinu, sem er þéttvaxið hrísi, til suðvesturs; að gilinu. Sú brekka er að jafnaði um 500 m breið spilda. Norðaustan við brekkuna breytist landið, svokallaðar *Moldir* taka við en þar er gróður mun gisnari. Svæðið suðvestan *Kötlugils* er mun stærra en svæðið norðaustan gils. Þetta svæði kallast *Hvammur* í örnefnaskrá og á það vel við því svæðið afmarkast af *Kötlugilinu* í austri, lágum fjallgarði í norðri og vestri. Helsta kennileitið í vestri er *Hrafshóll* og *Hrafshólssker*. Sunnan og vestan við hólinn hlykkjast *Hólmsáin*. Svæðinu austan *Hrafshóls* hallar í austur og suður þótt nokkrar flatir á svæðinu séu nokkuð láréttar, t.d. *Hrafshólsmýrarnar*, eystri og vestri, sem eru norðaustur af *Hrafshóli*. Þar situr vatn gjarnan uppi. *Kötlugilinu* sleppir, að norðan, rétt neðan (sunnan) við téða fjallgarða í norðri. Norðan þeirra tekur við flatt, mýrlent og grösugt landssvæði. Þar norðan við er dæmigert heiðaland – mosi, lyng og grjót. Neðan við *Hrafshólsmýrarnar* hallar landinu snögglega til suðsuðausturs; að *Kötlugili* og að brú á *Hólmsánni*.

Í skráningarkerfi Fornleifastofnunar hefur hver sýsla skammstafað heiti og hver jörð hefur númer. Miðað er við jarðaskiptingu eins og hún kemur fyrir í Jarðatali Johnsens frá 1847 og byggir tölusetning jarðanna á því. Þá er hverjum minjastað gefin kennitala sem hengd er við sýslutákn og jarðarnúmer (dæmi: SF-188:005). Upplýsingar um hvern stað eru settar fram á staðlaðan hátt: Fyrst kemur kennitala staðarins í gagnagrunni Fornleifastofnunar, staðarheiti, tegund fornleifar, hlutverk og hnattstaða í gráðum og mínútum. Þar næst kemur tilvitnun í heimild ef einhver er, lýsing á staðsetningu, aðstæðum og að lokum aðrar upplýsingar, hættumat og heimildaskrá.

SF-188 Hrífunes (Hrísnes)

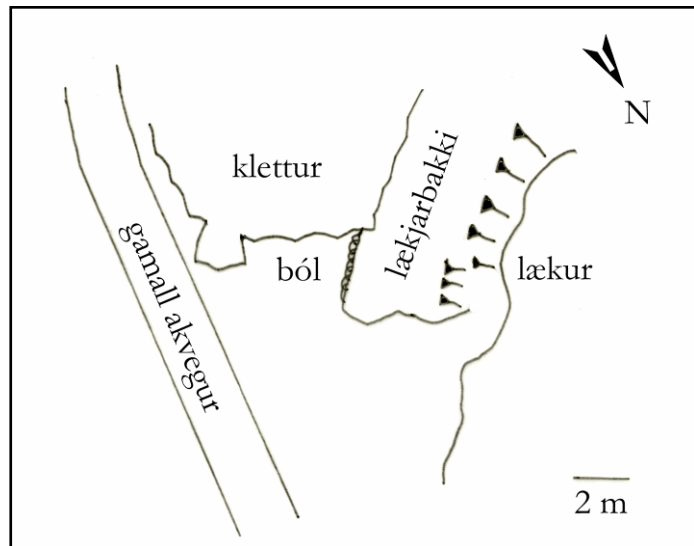
1769 er landskuld sett 1 h. en í JJ er landskuld 12 hdr. “Hrífunes var 12 hundruð að fornu mati en 16,9 hundruð 1861.[...] Jörðin var Þykkvabæjarklaustursjörð.” segir í Sunnlenskum byggðum. “....einkar góð sauðjörð, hrosshagalítil á vetrum, skógarjörð besta, en heyskaparlaus nema að túnnum, sem þó brjótast upp af áðurnefndri á [Hólmsá]” segir í Sýslu og sóknarlýsingum, 204. “Jörðin er landstór og landið að meiri hluta kjarri vaxið. [...] Sagnir eru um það að Hrífunes muni hafa verið með stærstu skógarjörðum á Íslandi. Jörðin var talin góð bújörð, sérstaklega fyrir góða vetrararbeit fyrir sauðfé á meðan hún var notuð. Kötluhlaupið

1918 tók af allar útengjar Hrífuness.” segir í Sunnlenskum byggðum, VI, 265. “Hafa klaustrin haft frítt skógarhögg í Hrífunesskógi? JÁM XIII, 477

SF-188:010 hleðsla fjárskýli

63°38.257N 18°31.305V

“Suður af Silungagili er Staðarmannatorfa (78), sem í daglegu tali var nefnd Staðmannatorfa (79). Syðst í henni er Staðmannatorfuhús (80), sem ber þar hæst. Sunnan við hana er gil, og þar sunnan við er Bóltorfa (81). Niður af henni er Kötlugilsból (82), hellisskúti, sem reft var yfir, um það bil á móts við, þar sem Krákugil kemur í Kötlugil. Þetta var fjárból, sem nú er hrunið, en sjá má, hvar það var.” segir í örnefnaskrá.

Teikning 1: Fjárskýli. SF-188:010

Skútinn er fast norðvestan við gamlan akveg sem liggur úr norðaustri ofan í Kráku- og Kötlugil þar sem þau koma saman. Skútinn er í Kötlugili, á vesturbakka Kötlugilsgilslækjar. Gömul timburbrú er þar en örskammt norðvestan við hana er bólið. Gróin lægð á mótum tveggja gila. Lækur rennur úr Kötlugili úr norðnorðvestri. Krákugil liggur úr austnorðaustri. Saman liggja svo gilin til suðvesturs og svo suðurs. Klettur gengur fram, til norðausturs, út úr hól. Undir klettinum er grunnur og lágur skúti, 4 m djúpur þar sem hann er dýpstur og 2 m hár fremst en snarlækkar inn. Breiddin (N-S) er um 7 m. Við norðurmörk klettsins hefur verið hlaðinn veggstubbur úr torfi og grjóti, 3 m langur austur-vestur. Veggurinn er hlaðinn inn í landið. Ekki er að sjá hleðslur að sunnan en þar liggur gamli akvegurinn sem líklega hefur raskað bólinu.

Hættumat: hætta, vegna framkvæmda

Heimildir: Ö-Hrífunes, 3

SF-188:011 tóft óþekkt

63°38.360N 18°30.664V

Um 350 m suðvestan við eldra bæjarhúsið á Hrífunesi og um 20 m NNV við sambyggða hlöðu og fjárhús (steypt) eru tóftarbrot, fast norðan malarvegar sem liggur frá þjóðvegi og heim að Hrífunesi. Téður malarvegur var eitt sinn þjóðvegur 1 en er það ekki lengur. Sléttað

svæði er hallar frá vegi (áður þjóðvegi 1) til vesturs. Ógreinilegt mannvirki.

Suðausturvegur er greinilegastur. Hann er 5 m langur en 0,4 m hár. Suðvesturvegur er greinilegur um 4 m en umbreytist þar eftir, til norðurs, í garð sem hefur að öllum líkindum verið undir girðingu. Innra byrði norðausturveggjar er greinilegt er ytra byrðið deyr

út í landið sem hækkar allt örlítið. Ekkert grjót er

sjáanlegt í tóftinni. Op er í suðurhorni; suðaustast í suðvesturvegg þar sem kindastígur liggur um tóftina.

Hættumat: hætta, vegna framkvæmda

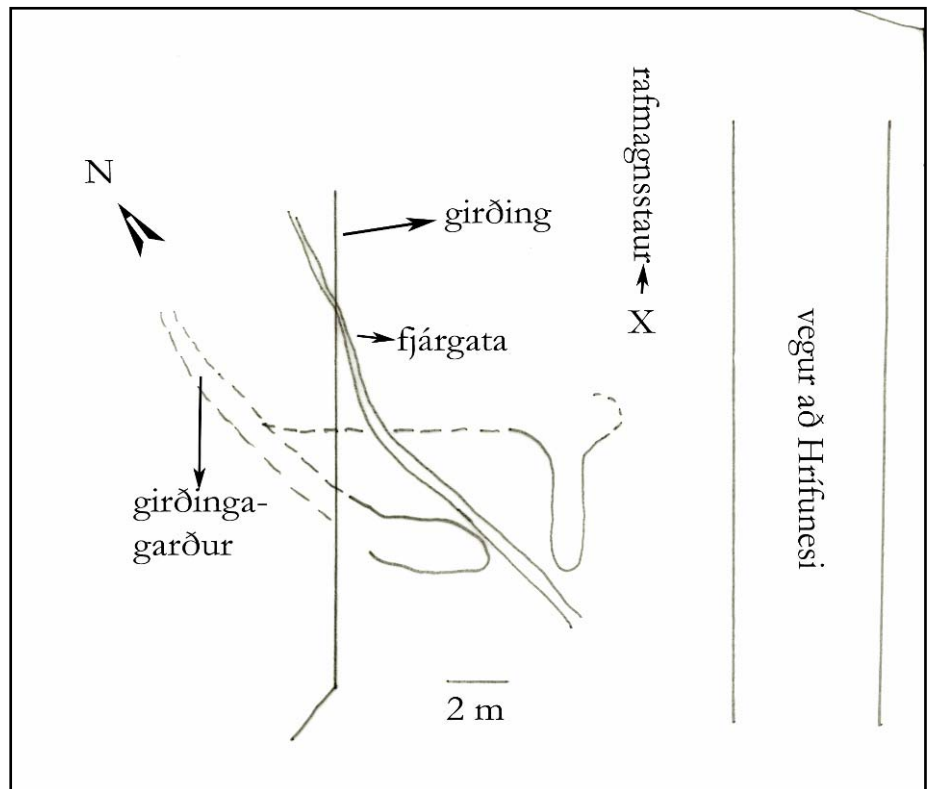
Heimildir: Ö-Hrífunes, 4

SF-188:015 beitarhúsatóftir

“Austan við Hesthól er smágil, nafnlaust, og nokkru austar er Skallagil (149), grunnt gil. Jóhann Pálsson heldur, að nafnið sé til komið af því, að þar hafi sauðum verið gefið á skalla. Í gílinu er mjög veðursælt. Beitarhús var skammt frá því. Þar er nú mikið upp blásið.” segir í örnefnaskrá. Fast sunnan

við Hrafnshól, sem er sunnan við Hrafnshólssker, eru beitarhús í hlíðarrótum hólans, u.þ.b. 2,5 km

vestsuðvestur af gamla Hrífunesbænum. Mjög þétt kjarr og hrís. Breið brekka sem vísar mót suðri. Sér vel yfir Hólmsána í suðri og flatlendið þar suður af. Tóftin er vel varðveitt og falleg.

63°37.979N 18°32.956V

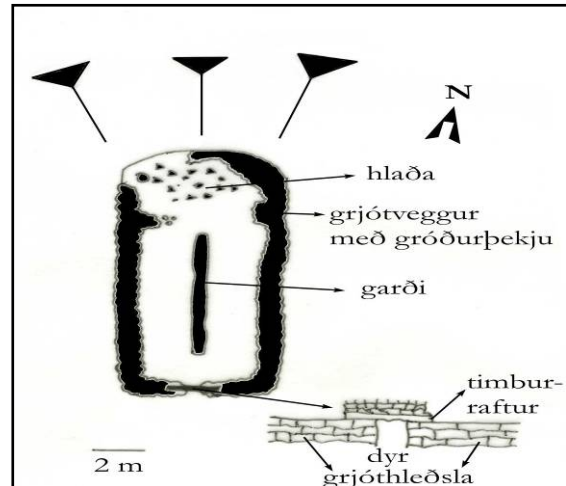
Mynd 1: Inn í beitarhúsatóft. SF-188:015

Um er að ræða garðahús með heygryfju (hlöðu) við N enda. Tóftin er 15 m N-S, og 6 m á breidd. Fjárhúsið er hlaðið úr grjóti - stóru grjóti og köntuðu. Veggir að jafnaði um 1,1 m á hæð og 0,7 m þykkir. Hlaðið er yfir dynnar á suðurgafli og er sú hleðsla hærri en hinar. Garði er fyrir miðju, 0,3 m hár og algróinn grasi og mosa. Veggur milli fjárhúss og hlöðu er ekki til staðar nema stubbar sín hvoru megin (en hugsanlega hefur þar verið timburþil). Hlaða er heldur dýpri en fjárhús og eru grjótveggir hennar töluvert hrundir.

Hlaðan er byggð inn í hlíð hólins.

Hættumat: hætta, vegna framkvæmda

Heimildir:Ö-Hrífunes, 6

Teikning 3: Beitarhús. SF-188:015

SF-188:030 vegur leið

65°38.262N 18°31.184V

Þar sem Kráku- og Kötlugil koma saman er timburbrú á gömlum akvegi. Sjá “Fjárskýli” 010. Gróin lægð á mótum tveggja gilja. Lækur rennur úr Kötlugili úr norðnorðvestri. Krákugili liggur úr austnorðaustri. Saman liggja svo gilin til suðvesturs og svo suðurs. Vegurinn gengur út frá núverandi vegi heim að Hrífunesi til norðvesturs, liggur ofan í Krákugil og aftur upp og þá í sneiðing upp úr giljunum (Kötlugiljum sameinuðum) til suðausturs og svo austurs. Brúin á Kötlugilslæk er 5 m NA-SV og 2 m breið. Dekk er úr timburröftum, þverbitar undir dekki eru úr járni sem sitja á timburstaurum sem reknir hafa verið niður. Timburverk er farið að fúna. Mokað hefur verið úr brekkunni (að sunnanverðu) fyrir veginum. Ekki er fullvíst að tiltekin mannvirki, brúin eða leiðin, séu nógu gömul til að teljast til löggiltra fornleifa.

Hættumat: hætta, vegna framkvæmda

SF-188:031 [Heimarafstöð] mannvirki

63°38.267N 18°31.362V

Upp með Kötlugilslæk, á vesturbakkanum, er lítið steipt mannvirki 10-30 m frá 010 og 030. Í Kötlugili, rétt norðan við þar sem Krákugilið kemur saman við er lítil grund vestan við lækinn. Á grundinni eru steiptar leifar rafstöðvar. Suðvesturgafli er burstalaga, 0,9 m hár, steiptur og

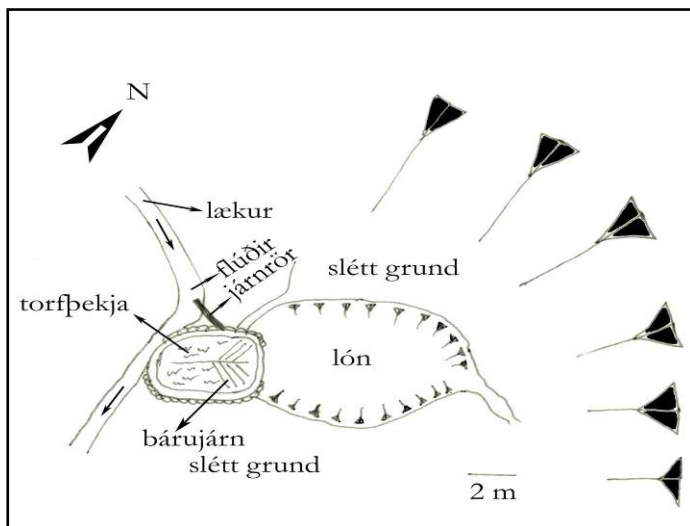
2 m langur. Norðaustur frá honum ganga 2 langveggir, steptir, 3 m langir og ná út í læk - hæð um 0,4 m. Húsið er opið til norðausturs (í lækinn). Ekki er fullvíst að tiltekið mannvirki sé nógu gamalt til að teljast til löggiltra fornleifa.

Hættumat: hætta, vegna vatnsaga

SF-188:032 [Heimarafstöð] mannvirki

63°38.324N 18°31.389V

Upp með Kötlugilslæk er önnur rafstöð, norðvestar en 031. Rafstöðin er á norðaustur lækjarbakkanum, um 120 m norðvestur af 031, á gróinni grund. Norðar og austar er brött brekka Kötlugils hrísivaxin. Húsið hangir uppi, hlaðið úr torfi og grjóti með bárujárn undir torflagi á þekju. Húsið er 4 m NA-SV og 3 m á breidd. Hæð upp á mæniás er 1,3 m. Dyr eru á norðurgafli sem eru úr timbri. Gömul járndæla er í húsinu og timburtafla með

Teikning 4: Heimarafstöð. SF-188:032

2 postulínsinnstungum. Nyrst á vesturhlið gengur járnör (stokkur) út úr húsinu og út í læk. Húsið stendur á blábakkanum og hefur safnast vatn norðan við húsið, sennilega manngert lón þannig að vatn umlykur húsið á alla kanta nema að austan, en þar er þurrlandisræma. Ekki er fullvíst að tiltekið mannvirki sé nógu gamalt til að teljast til löggiltra fornleifa.

Hættumat: hætta, vegna vatnsaga

SF-188:033 garðlag óþekkt

63°38.187N 18°31.586V

Vestan við Kötlugil, uppi á gilbakkanum, er garðlag. Í stefnu við Krákugil, þ.e., frá staðnum sér inn eftir Krákugili til austnorðausturs. Þétt birkikjarr; hrísivaxið land. Samtals er garðurinn 675 m. Garðurinn hefst í litlum gilskorningi vestan við Kötlugil og (A) liggur í VSV og svo SV en garðlagið beygir síðan aðeins meira til suðurs (B). Síðar tekur það vinkelbeygju til suðausturs (C) í 50 metra og þá hverfur hann að suðvestanverðu við töluvert stóran gilskorning (D). Garðurinn er ekki breiður, breiðastur 0,5-1m, og hæstur 0,6 m en 0,4 m að jafnaði. Lengd frá A-B, 420m, B-C 205m, C-D, 50 m.

Hættumat: stórhætta, vegna framkvæmda

SF-188:034 garðlag áveita

65°38.228N 18°32.282V

Áveitugarðar eru í Austur-Hrafnshólmýri og Vestur-Hrafnshólmýri, þó fleiri í þeirri fyrrnefndu. Mýrarnar eru innarlega (norðnorðvestarlega) og vestan við Kötlugil, rétt rúmlega 1,5 km vestan við gamla Hrífunesbæinn. Marflöt og blaut mýri sem er skipt í tvennt, í Vestari- og Austari-Hrafnshólmýri, af hrístungu sem teygir sig úr suðri til norðurs. Áveitugarðarnir eru svo gott sem beinir, 0,5-1m á breidd og 0,3-0,6 m á hæð. Ekkert grjót er sjáanlegt í görðunum. Samanlögð lengd áveitugarðanna eru rétt tæpir 900 m, á svæði sem er um 350 m N-S og um 400 m A-V.

Mynd 2: Áveitugarðar. SF-188:034

Hættumat: hætta, vegna framkvæmda

SF-188:035 garðlag óþekkt

63°38.338N 18°32.477V

Áveitugarðarnir eru flestir í Austur-Hrafnshólmýri en líka í Vestur-Hrafnshólmýri. Mýrarnar eru innarlega (norðnorðvestarlega) og vestan við Kötlugil. Garðlag 035 liggur á milli A- og V-Hrafnshólmýra, og snýr NNV-SSA. Marflöt og sjóblaut mýri sem er skipti í tvennt, í Vestari- og Austari-Hrafnshólmýri, af hrístungu sem teygir sig úr suðri til norðurs. Garðlagið liggur á milli mýranna, NNV-SSA, í framhaldi af hrístungunni til norðnorðvesturs, og gæti hafa gegnt einhverju öðru hlutverki en áveitugarðarnir því garðurinn er ólíkur hinum görðunum að lögun og legu. Hann er töluvert hærri og er mestanpart á þurrlendi, NNV frá hrístungunni

Mynd 3: Garðlag. SF-188:035

að sunnan sem skiptir mýrarsvæðinu í tvennt, og nær NNV útfyrir mýrina, að hrísivaxinni brekku. Garðurinn er rétt um 80 m langur og breiddin að jafnaði um 1 m.

Hættumat: hætta, vegna framkvæmda

SF-188:036 gata leið

63°38.628N 18°33.214V

Gata er uppi á hálendisbrúninni ofan (norðan) við svæðið umhverfis Kötlugil, sem er aflíðandi hvammur, enda kallað Hvammur í örnefnaskrá. Fremur flatt heiðaland: mosi, grjót og lyngblettir. Jeppavegur liggur NV-SA en meðfram honum á kafla má greina reiðgötur, fimm paldra mest. Önnur gata, tveir paldrar, sker téðan slóða og liggur hún A-V.

Hættumat: hætta, vegna framkvæmda

IV. Niðurstöður

Alls hafa verið svæðisskráðar 36 fornleifar á jörðinni Hrífunesi, en 10 fornleifar eru innan og við skipulagssvæði 1. Nauðsynlegt er að hafa í huga þann möguleika að fleiri minjar leynist á framkvæmdasvæðinu sem ekki eru þekktar og sjást ekki á yfirborði. Helstu tegundir minjastaða sem skráðir voru eru á þessa leið: Fjárskýli (1), tóft (1), beitarhús (1), leiðir (2), heimarafstöðvar (2), óskilgreind garðlög (2), áveitugarður (1). Einungis ein minjanna er innan þess svæðis þar sem framkvæmdirnar munu verða; SF-188:033 og er hún í stórhættu vegna þeirra. Aðrar minjar eru taldar í einhverri hættu sökum nálægaðar skipulagssvæðið og eru 034, 035 og 015 næst framkvæmdunum. Þessum fornleifum stafar hættu af ýmsu umróti sem fylgir framkvæmdum sem þessum, svo sem umferð stórvirkra vinnuvéla. Auðveldlega má komast hjá því að raska þeim með því að merkja þær áður en framkvæmdir hefjast. Fornleifavernd ríkisins mun skera úr um nauðsynlegar mótvægisaðgerðir til verndunar minjanna.

V. Heimildir

Óprentaðar heimildir:

Ö-Hrífunes. Örnefnaskrá Hrífuness. Guðrún S. Magnúsdóttir skráði. Örnefnastofnun

Ísleif, gagnasafn um íslenskar fornleifar. Fornleifastofnun Íslands.

Túnakort: Túnakort fyrir Leiðvallarhrepp 1920. Þjóðskjalasafn Íslands.

Prentaðar heimildir:

Adolf Friðriksson og Kristján Eldjárn: *Kuml og haugfé úr heiðnum sið á Íslandi* Reykjavík 2000

DI: *Íslenzkt fornbréfasafn, sem hefir inni að halda bréf og gjörninga, dóma og máldaga, og aðrar skrár er snerta Ísland eða íslenzka menn*, I-XVI, Kaupmannahöfn og Reykjavík 1857-1950

Gísli Gestsson: “Kumlateigur í Hrífunesi í Skaftártungu III” *Árbók hins íslenska fornleifafélags* 1983, 28-30

Guðrún Larsen og Sigurður Þórarinnsson: “Kumlateigur í Hrífunesi í Skaftártungu IV” *Árbók hins íslenska fornleifafélags* 1983, 31-47

Jarðabók Árna Magnússonar og Páls Vídalíns XIII: Fylgiskjöl. Reykjavík. 1990

JJ: J. Johnsen: *Jarðatal á Íslandi*, Kaupmannahöfn 1847

Kristján Eldjárn: “Kuml úr heiðnum sið, fundin á síðustu árum” *Árbók hins íslenska fornleifafélags* 1965, 59-62

Kristján Eldjárn: “Kumlateigur í Hrífunesi í Skaftártungu I” *Árbók hins íslenska fornleifafélags* 1983, 6-21

Sunnlenskar byggðir VI: Skaftárþing. [án útgáfustaðar] 1985.

Sýslu og sóknarlýsingar hins íslenska bókmenntafélags 1839-173, Reykjavík 1997.

Þór Magnússon: “Kumlateigur í Hrífunesi í Skaftártungu II” *Árbók hins íslenska fornleifafélags* 1983, 22-27

Skýringar:

- Mörk svæðis þar sem farið hefur fram fornleifaskráning
- Fornleif / garðar
- Skráðar fornleifar af Fornleifastofnun Íslands

Heiti mældra punkta

- SF188:010 = fjárskýli (ból)
- SF188:011 = tóftarbrot
- SF188:015 = beitarhús
- SF188:030 = vegur/brú
- SF188:031= heimarafstöð
- SF188:032 = Heimarafstöð
- SF188:033a-d= torfgarður/aðhald
- SF188:034a-m = áveitugarðar
- SF188:035 = garðlag
- SF188:036 = leið/gata

Hnitaskrá í ISN93

Pkt	X-hnit	Y-hnit
SF188010	523708.264	348207.296
SF188011	524236.722	348401.886
SF188015	522348.196	347680.630
SF188030	523726.038	348217.019
SF188031	523690.929	348224.893
SF188032	523638.175	348330.750
SF188033a	523477.540	348074.996
SF188033b	523105.321	347878.784
SF188033c	522971.543	347724.493
SF188033d	522992.315	347676.704
SF188034a	522901.663	348147.556
SF188034b	522911.325	348222.998
SF188034c	522974.042	348303.512
SF188034d	522895.301	348312.636
SF188034e	522811.527	348325.516
SF188034f	522885.548	348317.693
SF188034g	522863.253	348417.766
SF188034h	522863.266	348415.982
SF188034i	522788.930	348419.789
SF188034j	522652.459	348364.946
SF188034k	522773.537	348191.444
SF188034l	522683.777	348167.936
SF188034m	522612.429	348100.411
SF188035a	522739.067	348350.633
SF188035b	522692.432	348417.304
SF188036	522126.240	348885.106

Skráðar fornleifar í Hrífunesi

Uppdráttur byggður á fornleifakönnun 18.nóv.2003
Punktar eru mældir í WGS 84 og varpað yfir í ISN93
Mkv. 1:10.000 Dags: 17.des.2003

